

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.674 van 11 juni 2014
in de zaak A. 211.683/XII-7599**

In zake: 1. Marco VANDENHEUVEL
2. Eric BRUIENNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Luc Misson en Aurélie Kettels
kantoor houdend te 4020 Luik
rue de Pitteurs 41
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD MECHELEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ludo Kools
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Van Benedenlaan 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 17 februari 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging “van het organieke reglement van het personeel [van de brandweer] aangenomen door de gemeenteraad van Mechelen op 17 december 2013”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 juni 2014, om 10.30 uur.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joris Gebruers, die loco advocaten Luc Misson en Aurélie Kettels verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Ludo Kools, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoekers zijn beroepsbrandweerlieden bij het korps van de gemeentelijke brandweerdienst van Mechelen.

3.2. Op 17 december 2013 keurt de gemeenteraad van de stad Mechelen het “Organiek reglement brandweer” goed.

Artikel 4 van dit reglement luidt:

“De dienst wordt derwijze georganiseerd dat voldoende manschappen (personeel en kaders) in de brandweerkazerne ten allen tijde klaar staan om binnen de kortst mogelijke tijd op te treden.

Het operationele personeel is, wat hun prestaties betreft, onderworpen aan de volgende regeling : 48 uur/week in het stelsel van 24 urediensten. (24

uren werken /48 uren rust). De officier-dienstchef, het personeel in dagdienst en het administratief-technisch personeel werkt in een 38 urenstelsel conform de regeling van het administratief personeel van de stad.

Voor het overige brandweerpersoneel (niet operationeel administratief-technisch personeel, korpsdokter, sportmonitor en de officier dienstchef) waarvan de werkregeling niet is vastgelegd in het organieke reglement, wordt de werkregeling gedetailleerd omschreven via een administratief reglement of huishoudelijk reglement van de brandweer. Alle operationele personeelsleden kunnen ook buiten hun normale diensturen opgeroepen worden voor elke interventie of taak die tot de opdrachten van de brandweerdienst behoort.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de versie van voor 1 maart 2014 die nog van toepassing is op de voorliggende zaak, kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van verzoekers

5. Verzoekers betogen dat de toepassing van de nieuwe arbeidstijdregeling van 48 uren per week tot gevolg zal hebben dat zij, bij iedere week die verstrijkt, steeds meer worden blootgesteld aan een risico voor hun gezondheid en dat de burger, benadeeld door zijn brandweerdiensten, wordt blootgesteld aan een veiligheidsrisico. Iedere week die verstrijkt verergert dus op duidelijke wijze het risico dat een incident plaatsvindt, of het nu in hoofde van de agent zelf is (gezondheidsprobleem) of in hoofde van de burger. Enkel de

schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is volgens verzoekers in staat “om het geschieden van dit incident te voorkomen, dat ernstig en moeilijk te herstellen is”.

Beoordeling

6. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de versie van voor 1 maart 2014 die nog van toepassing is op de voorliggende zaak, bevat het enig verzoekschrift waarmee de schorsing van de tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement wordt gevorderd, “een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing [...] rechtvaardigen”.

Luidens artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’, in de versie van voor 1 maart 2014 die nog van toepassing is op de voorliggende zaak, bevat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijke nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat een verzoekende partij haar uiteenzetting niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het voor de tegenpartij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

7. Verzoekers, die voor de inwerkingtreding van de bestreden beslissing werkten in een 56-urenweek, maken niet aannemelijk op welke wijze het terugvallen naar een 48-urenregeling, de vermoeidheidstoestand van hen zou verhogen en/of hogere risico's voor hun gezondheid zou meebrengen, los van de vraag of een gebeurlijke schorsing van de bestreden beslissing niet inhoudt dat zij zouden terugvallen op hun vorig arbeidsregime van de 56-urenregeling.

Voorts kunnen nadelen die mogelijks in hoofde van de gebruikers van de openbare dienst zouden ontstaan, niet op nuttige wijze ter adstructie van verzoekers nadeel worden aangevoerd.

8. Uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat verzoekers niet aantonen als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te kunnen lijden.

V. Conclusie

9. Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, in de versie van voor 1 maart 2014 die nog van toepassing is op de voorliggende zaak, opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 11 juni 2014,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Geert Debersaques